

МОТИВИ

ЯРП е предявила обвинение против В. А. Й. от гр.С., за престъпление по чл.206,ал.1 от НК.

В с.з. участващия по делото прокурор поддържа обвинението против подсъдимия така, както е по обвинителния акт, като намира същото за доказано по безспорен начин от събраните по делото доказателства. Счита, че същият следва да бъде признат за виновен в извършването на посоченото в акта престъпление и пледира да му се наложи безусловно наказание лишаване от свобода около средния предвиден в закона размер .С оглед чистото съдебно минало на подсъдимия предлага наказанието да бъде отложено от изтърпяване на основание чл.66,ал.1 от НК.

Производството по делото срещу подс.Й. се води в негово отсъствие - при условията на чл. 269,ал.3,т.1 и т.2 от НПК. Служебният му защитник - адв. Г.- ЯАК намира за безспорно установено ,че той е автор на деянието ,за което е привлечен да отговаря. С оглед възстановената сума от 7000 лв. се моли съда определеното му наказание лишаване от свобода да бъде отложено от изтърпяване на основание чл.66,ал.1 от НК.

За да постанови присъдата си, съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

Свидетеля П. И. П. от гр.Ямбол бил собственик на 320кв м. рамково скеле,състоящо се от 56 Бр. рамки, 46 бр. пластини, 56 бр. диагонал части, 22бр. жабки, 5 бр. ключове на жабки и 1 Бр. макара за въже.Същият решил да отдава скелето под наем и чрез сина си -свид.Х. П. публикувал обява в интернет.

През месец ноември 2021г. на посочения в обявата телефонен номер , ползван от свид.Х. П. се обадила С. Х. Ц..Обяснила му ,че е от гр.С. и желае да наемат с нейния приятел/подс.Й./ 160 кв /м скеле. Уговорили се да се срещнат на следващия ден.

Съгласно договорката тримата се срещнали пред дома на свид. Х. П..Подс.Й. и С. Ц. били с товарен автомобил „Форд“ с рег. № СВ ****.

Подс.Й. обяснил ,че скелето му трябва ,тъй като комшията му в гр.Сливен ремонтирал къщата си.Той сключил устен договор за наем на 160 кв. м. скеле за около 10 дни срещу сумата от 30 лв. на ден.За предаване на скелето бил съставен приемо- предавателен протокол, подписан от двамата.Подс.Й. дал на свид.Хр.П. сумата от 150 лв. като капаро.След това натоварил скелето в автомобила и потеглил с него.

Същия ден подс.Й. се обадил на свид.Хр.П. и поискал да наеме и останалата част от скелето.Разбрали се това да се случи на следващия ден.

На следващия ден сутринта подс.Й. отново дошъл са същия товарен автомобил заедно със С. Ц..След като договорили наема при същите условия подс.Й. дал на свид.Хр.П. сумата от 150 лв. като капаро и натоварил скелето от 160 кв/м.

След като изтекъл уговорения срок за наема свид.Хр.П. се опитал да се свържи със С. Ц. ,тъй като имал нейния номер ,но безуспешно. Няколко дни след това успял да се свърже с нея и да получи телефонния номер на подс.Й..

След разговор с него той му обещал ,че ще му върне скелето.Свид.Хр.П. се почувствал измамен и публикувал във фейсбук снимка на подсъдимия Й..Започнали да му се обаждат много хора и да му споделят ,че са пострадали по същия начин.

Междувременно свид.П.П. подал и жалба в РУ-Ямбол ,по повод на която била образувано преписка възложена за работа на свид.П.Х.-полицейски инспектор към РУ-Ямбол към него момент.

Свид.Х. провел няколко разговора по телефона със под.Й.,последният от които на

17.01.2022г., за който бил изготвен аудио запис. При разговорите подс.Й.т не отричал ,че скелето е при него и обещавал да го върне, но не се явявал на уговорените срещи.

В последствие свид . П.П. разговарял с майката на подс.Й.-Б. К. ,която му превела по банков път сумата от 7000 лв.

От приложената по делото справка за съдимост е видно ,че към момента на извършване на деянието подс.Й. е неосъждан, тъй както е реабилитиран в хипотезата на чл.88а,ал.2 от НК за осъжданията си по НОХД №***/98г., НОХД № **/20200г., НОХД №***/2002 и трите по описа на РС-Севлиево

Горната фактическа обстановка се установява от събрания по делото доказателствен материал: частично от обясненията на подсъдимия от ДП дадени в присъствието на защитник, прочетени по реда на чл.279,ал.2,вр. ал.1,т.2 от НПК,непосредствения разпит на свидетелите П.П. , Хр.П. и П.Х., заключенията на оценителната експертиза и фоноскопската експертиза, писмените доказателства-приемо-предавателен протокол, преводно нареждане,вещественото доказателство- Сд диск с аудио запис.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите П. П. и Хр.П. дадени в хода на съдено следствие.Вярно е ,че за тях има основания да се счита ,че са предубедени от изхода на делото, предвид обстоятелството ,че първият е пострадал от престъплението, а втория е негов син ,но това обстоятелство, само по себе си, не е основание тези гласни доказателства да не се кредитират, а единствено създава задължение за съда при анализа им да ги съпостави с останалия доказателствен материал, за да прецени дали и до каква степен да ги приеме за достоверни. В този смисъл следва да се посочи, че при анализа на тези доказателствени средства, настоящият съдебен състав не констатира противоречия и разминавания ,поради което и същите следва да се кредитират, тъй като в частта им, касаеща съставомерните признаци на престъплението, предмет на настоящето дело съответстват на показанията на свид. Х., заключението на фоноскопната експертиза и най- вече на обясненията на подс.Й., в които не отрича ,че скелето му е било предадено от свид.Хр.П..

Съдът кредитира с доверие и показанията на свид.Х. ,тъй като същите са логични последователни и подкрепящи се от заключението на фоноскопната експертиза, касетелно проведения разговор със подсъдимия и заявеното от него.

Съдът изключи от доказателствения материал показанията на свид. Б.К. , както и прочетените по реда на чл.281,ал.5 от НПК показания на свид.Хр.П. и П.П., дадени в хода на досъдебното производство, тъй като не е дадено съгласие от страна на подсъдимия за прочитането им.

Обясненията на подс.Й. дадени в хода на досъдебното производство и прочетени по реда на чл.279,ал.2 ,вр. ал.1 ,т.2 от НПК ,в частта която твърди ,че е взел скелето по поръчение на лице на име Д* , закарал го е на негов обект в гр.София и станал жертва на измама, не се възприемат от съда като годно доказателствено средство, а само като защитна теза.В тази им част обясненията на подсъдимия не са подкрепени от каквито и да било доказателства, поради което са голословни.Освен това те противоречат и на показанията на свид.Х., разговарял многократно с подсъдимия , при които твърдял ,че скелето е при него и ще го върне.

Съдът възприема и кредитира в присъдата си депозираните заключения като изготвени обстойно и неоспорени от страните и съответстващи на събрания по делото доказателствен материал.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Подс.Й. е осъществил от обективна и субективна страна състава на престъплението по

чл.206,ал.1 от НК , тъй като в това, че през месец ноември 2021 г. в гр.Ямбол, противозаконно е присвоил чужда движима вещ, която владее на основание устен договор за наем- 320кв/м. рамково скеле, състоящо се от 56 бр. рамки, 46 бр. пластини, 56 бр. диагонал голям, 111 бр. парапет малък, 19 бр. крака, 10 бр. гермета с болт, 8 бр. гермета чисти, 22 бр. жабки, 5 бр. ключове на жабки и 1 бр. макара за въже, на обща стойност 10 400лв., собственост на П. И. П. от град Ямбол.

Обсебването е престъпление срещу собствеността. Негов непосредствен обект са обществените отношения, осигуряващи нормалното упражняване правото на собственост върху движими вещи, които деецът владее или пази.

Налице е обсебване по смисъла на чл. 206 НК при установеното фактическо разпореждане с вещта – отказ да бъде върната на лицето, което на правно основание – договор за наем, я е предоставило на подсъдимия. За осъществяване на състава на престъплението е достатъчен и отказ да бъде върната вещта. Установено е по делото, че подсъдимият отказал да върне вещта.

В хода на производството е безспорно установено, че подсъдимия е получил от свид.Хр.П. 320 кв м. рамково скеле през месец ноември 2021г и е сключил устен договор за наем .Съществуването на скелето и предаването му на подсъдимия е установено по безспорен начин. Обстоятелствата относно съществуването и принадлежността на правото на собственост върху скелето и основаниято за предоставяне на подсъдимия са безспорно изяснени. Няма противоречия в събраните доказателства, относно тези обстоятелства. Установено е, в хода на наказателното производство, че след изтичане на уговорения срок подсъдимият не е върнал рамковото скеле, като не е изпълнил задължението си и до момента.

Задължението да върне ремаркетото е възникнало за подсъдимия след изтичане на уговорения срок от десет дни. Затова към месец ноември 2021 подсъдимият е демонстрирал намерение да присвои скелето. Отказът на подсъдимия да върне вещта е неправомерен и съставлява демонстрирано намерение за своене. Съдът счита, че деянието е извършено умишлено от подсъдимия, който е съзнавал, че владее чужда движима вещ и че неправомерно се разпорежда с нея в свой интерес. Няма съмнение, че инкриминираното скеле е чуждо за подсъдимия, както и че е известно на кого и кога следва да се върне,като подсъдимият не отрича и в хода на наказателното производство факта, че скелето му е дадено от св.Хр.П..

Относно наложеното наказание на подсъдимия.

За престъплението по чл.206, ал.1 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода за срок от 1 до 6 години. При определяне на наказанието съдът, съобрази степента на обществена опасност на престъплението с оглед на конкретните условия, място, време, обстановка на осъществяване на деянието, както и личността на подсъдимия. Не са налице многобройни смекчаващи обстоятелства, определящи приложението на чл.55 от НК. Подсъдимият е неосъждан към момента на извършване на деянието- реабилитиран е в хипотезата на чл.88а,ал.2 от НК за осъжданията си по НОХД №***/98г., НОХД № ***/2020г., НОХД №***/2002 и трите по описа на РС-Севлиево, видно от приложената по делото справка за съдимост. Същият е дал обяснения в хода на производството, като по този начин в известна степен е съдействал на разследването. и е възстановил близо 2/3 от стойността инкриминираната вещ. От друга страна следва да се отчете ,че макар и след деянието предмет на настоящото дело спрямо подсъдимия е влязъл в сила съдебен акт ,с който е осъден за същото по вид престъпление.Предвид гореизложените съображения съдът

индивидуализира наказанието на подсъдимия по реда на чл.54 от НК, като му наложи наказание лишаване от свобода в размер от две години.

Тъй като подсъдимият не е осъждан на лишаване от свобода за престъпление от общ характер, за постигане на целите на наказанието и за поправянето на подсъдимия не е наложително наказанието да бъде изтърпяно, поради което на основание чл.66, ал.1 от НК съдът отложи изпълнението на наложеното наказание за срок от 4 години. С така наложеното наказание, съдът намери, че в оптимална степен ще бъдат постигнати целите по смисъла на чл.36 от НК.

При този изход на делото в тежест на подсъдимият бяха присъдени и направените от на ОД на МВР-Ямбол разноски по делото в размер на 266,55лв., и сумата от 50 лв. за възнаграждение на ВЛ в приход на бюджета на съдебната власт по сметката на ЯРС.

По тези съображения съдът постанови присъдата си.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: